

ČESKOSLOVENSKÁ
PSYCHOLOGICKÁ SPOLEČNOST
PŘI ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMII VĚD
Rašínovo nábř. 6, 128 00 Praha 2

Vážený pan
PhDr. Vladimír Michal
Mánesova 1655
Sokolov

Vážený pane doktore,

hluboce si vážíme Vašich morálních postojů, pro které Vám bylo v minulých letech znemožněno vykonávat i psychologickou profesi. Jako malý projev naší úcty a díky za Vaši občanskou statečnost Vás s radostí jmenujeme

č e s t n ý m č l e n e m

Českomoravské psychologické společnosti.

Přejeme Vám do dalších let hodně pohody, potěšení v osobním životě i v práci a těšíme se na další odborná i pracovní setkávání.

Za Radu ČMPS

9. 7. 1992

H. Junová
PhDr. H. Junová
předsedkyně

V Blatově 29.6.1992

MICHA

Vážená paní doktoro,

Je jsem mile překvapen udělením
čestného členství (počet přičtení mě asi
zadržel, protože nikdy jsem nebyl jární vy-
baven pro veřejné práce); děkuji za ně
a Vám vděčím pro Vaši iniciativu.

Do Blatovce bych se nebude moci
přijít - mě mi komplikovala rodinná
dovolená, a nepodařilo se mi to mě přijít
přioorganizovat, jako odpovídám poněkud
později. Snadně jsem tam byl publikován,
mít jsem měl i sdělení, ale pak jsem
to byl musel odvolat. Mnoho je tedy
jeu tím, že mi udělení postele. Jistě
jednou děkuji a přeji vše dobré.

Milý
Michal

informace o
Váš dopis
Loký den, na
n 19.11., ofi

lepší

vá

si vytýkáno,
onečně jsem
čas mi bylo
"pastáku"ž,
nejtěžším
ení mě velmi
chologické p
pro psycho
lukační skup
že okresní
ch tak mohl
byli zásadov
stálo", že má
jsem nežádo
kově Brodu, a
na zásah KČC
ně se zachov
. Pak jsem si
vždy z toho
charakteriz
če mi slíbil
m. Tam byli r
ušně bydlit,
va, která mi

mě chobotnice našla. Taz soudruha z
vou naději, nařídila fermanem ONV, soc. odb., aby mě nepřijíma
časový termín 6 týdnů nezaměstnanosti, po němž bych se byl
živníkem/. A tak jsem vzal místo v dolečej na Sokolovsku, kde
/klin. psycholožka/dostala byt. Práce tam byla zajímavá/děla
jakéhosi poskoka geologovi, počítal těžbu podle map/, ale by
cky náročná, zvedal jsem vzorkovnice o váze často i 25 kg, a
byl jsem placen jako poslední pomocná síla, ačkoli jsem po

Paní

PhDr Marie Hošková

P r a h a

V Sokolově dne 15.3.1990

Vážená paní kolegyně,

děkuji Vám za milý dopis, který mě potěšil, a zároveň se omlouvám za opožděnou odpověď/tak nerad píšu o sobě/. Zdá se mi však, že budu musit překonat tuto nechuť, neboť považuji rehabilitační komisi OF za potřebnou/a kéž by přispěla aspon trochu i k rehabilitaci psychologie, aspon té oficiální? u nás.

A tak tedy pro domo sua:

Byl jsem ředitelem Krajské psychologicko-výchovné poradny v Čes. Budějovicích/zřizovatelem KNV, odbor školství/. Vlastně jsem ji zakládal a uváděl do chodu. V r. 1970 jsem byl vyloučen z KSČ /protože jsem se odmítl kát za své hříchy z r. 1968/ a byl jsem upřímně řečeno rád, i když mi bylo jasno, co bude následovat. Nějaký čas jsem zůstal ve funkci, stále však mi bylo cosi vytýkáno/psychologizace poradny/!/, ideová nespolehlivost atd. Konečně jsem byl zbaven funkce ředitele i pracovníka poradny, na ~~ten~~ čas mi bylo dovoleno pracovat jako psycholog ve Výchovném ústavu/"pastáku"/, abych prý podle vyjádření příslušného tajemníka KV KSČ na nejtěžším pracovišti v kraji ukázal, co je ve mně. Práce v tomto zařízení mě velmi uspokojovala, domníván se dokonce, že to byl rok mé psychologické praxe, kdy jsem si připadal nejužitečnější/ředitel měl pro psycholog. práci pochopení, zavedl jsem psychoterapeutické a reedukační skupiny, vydávali jsme s "padlými dívkami" časopis... Přestože okresní orgány včetně KSČ se snažily přesvědčit KV strany, abych tak mohl zůstat/byly to Černovice u Tábora/, krajsťi soudruzi byli zásadoví. Byl jsem tedy vyobcován z oblasti školství/na posudku "stálo", že mám dobré odborné i pracovní předpoklady, ale ve školství jsem nežádoucí/. Dostal jsem místo v psychiatr. ambulanci v Havlíčkově Brodě, ale po měsíci jsem byl propuštěn jako ideolog. nežádoucí na zásah KCČ, která se s me tak dojemně starala i později. Velmi čestně se zachoval tehdejší ředitel ONV, ale jeho intervence byly marné. Pak jsem si sháněl místo, kde se dalo, objížděl jsem celé Čechy, ale vždy z toho nakonec sešlo. Ztratil jsem trpělivost po příhodě, která charakterizovala tehdejší lstitivost noci: Na ministerstvu soc. péče mi slíbili místo psychologa v manželské poradně v Ústí nad Labem. Tam byli rádi, že sehnali psychologa, měl jsem dokonce možnost slušně bydlet, ale opět mě chobotnice našla. Táž soudružka z ministerstva, která mi dala takovou naději, nařídila fermanem ONV, soc. odb., aby mě nepřijímal. Bylo mi jasno, že musím k lopatě/už se nebezpečně přibližoval časový termín 6 týdnů nezaměstnanosti, po němž bych se byl stal příživníkem/. A tak jsem vzal místo v dolečj na Sokolovsku, kde moje žena /klin. psychologka/dostala byt. Práce tam byla zajímavá/dělal jsem jakéhosi poskoka geologovi, počítal těžbu podle map/, ale byla i fyzicky náročná, zvedal jsem vzorkovnice o váze často i 25 kg, a co horšího byl jsem placen jako poslední pomocná síla, ačkoli jsem po čase za-

stupeval geologa a děla i dost odborně náročnou práci. A tak jsem využil příležitosti náboru a dostal se k ČSD. Celkem jsem pracoval jako dělník 15 let. Na ČSD byla poměrně dobrá mezilidská atmosféra, kvalifikoval jsem se na tzv. tranzitéra-přípraváře, později jsme pracovali i s počítači. Fyzicky to bylo také dosti namáhavé/kontroly nákladních vlaků, část směny venku za každého počasí, znamenalo to naběhat hodně kilometrů/těž riziko úrazu/, ale byl jsem zvyklý od mládí práci, a velmi brzy jsem se přizpůsobil tak dokonale, že mě většina pracovníků považovala za starého "ajzboňáka". Pak jsem dostal velký dar - pracoval jsem ve směně s velmi jemným a vzdělaným kolegou /kolegou železničářem/, který byl v padesátých letech jako syn "kulaka" vyhnán z vys. školy, a už se nepokoušel si ji dodělat. Krátký čas také se mnou pracoval jeden výborný středoškolský profesor, podobně jako já osudově stigmatizovaný/ten však musil jít do jiné směny, aby se oportunisti nekumulovali v jedné směně/.

Po pravdě řečeno, rád na ČSD vzpomínám. Politický tlak minimální, pracovní hodnocení vyloženě podle podaného výkonu, atmosféra relativně permissivní. A práce nebyla příliš duševně ubíjející. Jistě, dosud cítím křivdu, byl jsem vypuzen z psychologie, o kterou jsem se zajímal už od sexty/po přečtení jakési kriminální psychologie, kretschmerovsky pojaté/, a to v době, kdy jsem začal publikovat, měl jsem rozdělané různé výzkumy, plně jsem se oddával budování psychologického poradenství u nás/jako člen poradního sboru na ministerstvu/atd. Ale i na dráze jsem byl psychologem. Nepočítaje několik "černých" případů, obracelo se na mne stále více zaměstnanců se svými psycholog. i quasi-psycholog. problémy, učil jsem se poznávat lidi na pracovišti bez testů, jen s takovými přirozenými experimenty v řeči a při práci, a co víc, tělesnou práci jsem si kompenzoval studiem psychologie, později spíše moderní filozofie/domníván se, že to jsme jako psychologové k naší škodě zanedbávali, je tam mnoho podnětů pro psychologii/, nenusil jsem si dávat žádné autocenzury, zanítil jsem se pro humanist. psychologii atd. Připadá-li to jako racionalizace, buď, ale racionalizace lidsky plodná. Ale to už by byla jiná povídka.

Psychologii jsem u nás ovšem sledoval, mrzelo mě, jak někteří kolegové nadbíhají jediné "vědecké" psychologii, omezující a redukující ji na jakýsi vyluhovaný patvar. Z počátku - abych byl upřímný - jsem se také musil vyrovnat s tím, že někteří mí přátelé kolegové na mne tak trochu zapomínali/v prvních letech nouze bych byl třeba nepohrdl aspoň překlady, třeba pod cizím jménem, mám nebo měl jsem dost slušné jazyk. znalosti/, ale nebylo to úmyslné, spíš je to nenapadlo.

Jinak se politická moc o mně zajímala stále, a to i prostřednictvím StB/dvakrát jsem měl to potěšení poznat ji "face to face"/. Vždy mě zachraňovaly dobré reference z pracoviště.

Nyní jsem v důchodu a pracuji na půl úvazku v Okres. psych. vých. poradně/vlastně teď se to jmenuje stále ještě Okres. ped. psych. por./v Sokolově, práce mě baví, hraji si s ní, občas přednáším, jsem členem redakce vznikajícího kultur. časopisu a tak...

Pokud jde o důchodové vyrovnání, nepřipadá u mně v úvahu, protože v posledních letech jsem vydělával rukama/resp. nohama-běhaje/více než ředitel krajské poradny/také díky mnoha hodinám přesčasové práce/. KNV v Č. Budějovicích se mi sice dosud neomluvil, ale na to nečekám, protože už jsou tam jiní lidé, a jistě lepší, jak věřím.

Myslím, že bych už měl skončit, promíňte, že jsem toho napsal tolik, mám málo času na koncept. Velmi Vám děkuji za zájem a milé řádky, přeji vše dobré,

Váš

Michal

Dr Vladimír Michal,
Mánesova 1655

356 05 Sokolov

Vše ostatní díky krásnému manželství; manželka směla stále pracovat jako fyzikolka na OLVZ a flámi melon oprou.